

2004 LENS in de media

Info Thuis-Sportsignaal 1 januari 2004

LENS huldigt leden

Tijdens de druk bezochte nieuwjaarsreceptie van de voetbalvereniging LENS zijn een vijftal leden in het zonnetje gezet vanwege hun langdurig lidmaatschap. Guido Halleen, Gerard Kemperman en Paul Schulten werden gehuldigd vanwege hun 50-jarig lidmaatschap. Frans Disseldorp is al 40 jaar lid van de zondag 3e klasser en Oscar van Laar is de blauwwitten al 25 jaar trouw.

Haagsche Courant 21 januari 2004

Clubs weren allochtone voetballers

door Pieter van den Broeke

DEN HAAG | Verscheidene voetbalclubs in de regio Haaglanden laten slechts in beperkte mate allochtonen toe als lid. Het selectieve toelatingsbeleid wordt vooral ingegeven door de vrees zich te vervreemden van de traditionele achterban. Ook het tekort aan allochtone vrijwilligers speelt een rol.

Dit blijkt uit een rondgang van deze krant langs verenigingen. "Het percentage allochtone leden bij ons is nu zo'n 45 procent. Wij willen voorkomen dat dat veel hoger wordt", zegt H. Zielstra, voorzitter van RVC/Rijswijk. Volgens hem beperkt zijn club het aantal allochtone leden door autochtone aspirant-leden soms voorrang te geven. "Ik realiseer me dat we op het randje lopen met deze gevoelige materie. Ik benadruk dat iedereen van harte welkom is bij ons. Maar wij willen geen Surinaamse of Turkse club worden. Dan keren alle blanke leden ons de rug toe." Ook bij GONA wordt een selectief toelatingsbeleid gevoerd, aldus voorzitter A. van der Lem. "We zeggen tegen allochtone kandidaten wel eens dat er geen plaats is. Wij willen het evenwicht binnen de club handhaven." "Een dergelijk aannamebeleid heeft niet onze voorkeur", laat T. Beije namens de KNVB weten. "Maar het staat de clubs vrij om zelf te bepalen wie ze wel of niet als lid accepteren."

Ook de relatief beperkte bereidheid van ouders van allochtone jeugdleden om zich als vrijwilliger in te zetten, vormt voor sommige clubs aanleiding om drempels op te werpen. Zo overweegt het bestuur van LENS om nieuwe leden slechts toe te laten, wanneer de betrokken ouders beloven vrijwilligerswerk te verrichten.

"Ik kan me wel vinden in wat er bij SV Blerick is gebeurd", zegt LENS-voorzitter R. Vergeer, verwijzend naar de Limburgse vereniging die onlangs een voorwaardelijke allochtonenstop afkondigde.

"Ons ledenbestand vormt een afspiegeling van de Haagse samenleving en daar zijn we trots op. Maar als allochtone leden weigeren zich in te zetten, dan wordt de oude garde vrijwilligers over de kling gejaagd." LENS zoekt fusiepartners. Het gebrek aan kader is de 84-jarige club opgebroken.

'We willen als club wel onze identiteit behouden'

door Pieter van den Broeke

Om te overleven in een snel veranderende maatschappij moeten ook sportverenigingen nieuwe wegen inslaan. Allochtone leden nemen de plaats in van de oude garde, de clubcultuur verandert. Maar niet alle clubs accepteren die ontwikkeling.

DEN HAAG | Wanneer het percentage leden van allochtone afkomst de maatstaf is, dan is de integratie binnen de Haagse voetbalwereld zo goed als voltooid. Een blik op de ledenlijsten leert dat vooral de jeugdafdelingen te maken hebben met een grote toeloop. Zo bestaat de jeugd van LENS voor ruim 90 procent uit allochtone leden en vertonen de meeste andere clubs in Den Haag Zuidwest een vergelijkbaar beeld.

Die ontwikkeling zorgt echter ook voor onvrede, met name in de bestuurskamers waar de, overwegend autochtone, clubleiding zich geconfronteerd ziet met een structureel tekort aan kader. Want: 'met allochtone leden haal je geen vrijwilligers binnen', zo wordt er geconcludeerd. Ook angst voor verlies van de clubcultuur leidt tot onbehagen, en inmiddels zelfs tot maatregelen die het proces moeten afremmen.

'In principe weigeren we niemand, maar soms...'. Geen bestuurslid gaat er prat op, maar uit een rondgang blijkt dat sommige clubs de deur niet wijd open zetten voor allochtonen die lid willen worden. LENS worstelt al jaren met een tekort aan vrijwilligers. Volgens voorzitter R. Vergeer heeft de club alles geprobeerd om (ouders van) allochtone leden te bewegen zich voor de club in te zetten, maar is die missie mislukt. "Het automatisme dat je als ouder van een jeugdlid iets voor de club doet, bestaat niet bij allochtonen", constateert Vergeer. "En als je als voetbalvereniging dan ook nog eens de rol van gezinsvervangend tehuis opgedrongen krijgt, dan wordt het onwerkbaar. Te weinig mensen krijgen te veel op hun schouders. Vandaar dat ons bestuur vindt dat nieuwe jeugdleden voortaan alleen welkom zijn wanneer de ouders beloven iets voor de club te doen."

Die leden zullen dan overigens lid worden van een fusieclub. Gebrek aan kader heeft LENS gedwongen te stoppen als zelfstandige vereniging. Vergeer zal er na de fusie als voorzitter niet bij zijn. Het is welletjes wat hem betreft. Dat weerhoudt Vergeer er niet van om zijn gedachten over de toekomst te laten gaan. "Hagenaars de kans geven te voetballen, dat is wat ons bindt. Maar we willen geen allochtone vereniging worden. Anders krijg je de situatie dat mogelijke nieuwe leden zich bij de ingang omdraaien en naar GDA fietsen."

Noodzaak

Volgens A. van der Lem, voorzitter van GONA, is het pure noodzaak nieuwe leden bij de poort te selecteren. "Een paar jaar geleden hadden wij helemaal geen jeugd meer. Allochtonen hadden toen de overhand en er waren geen leiders meer. Twee jaar geleden hebben we een nieuwe start gemaakt. Toen hebben we besloten om voortaan voor evenwicht te zorgen. Dat betekent dat we soms tegen een kandidaatlid zeggen dat we vol zijn." Over een gebrek aan vrijwilligers klaagt H. Zielstra niet. "Wij hebben 13 bestuursleden en 25 tot 30 mensen voor bardiensten", zegt de voorzitter van RVC/Rijswijk. "Ook onze Surinaamse leden leveren volop kader. Bij onze Turkse leden ligt dat veel moeilijker. Hun inbreng is verwaarloosbaar. RVC/Rijswijk wil geen Turkse of Surinaamse vereniging worden, we moeten onze identiteit behouden. De aantrekkingskracht van onze jeugdafdeling is groot en we hebben formeel een ledenstop. Maar met het oog op het evenwicht maken we soms een verdeling. Dan krijgt een autochtoon aspirant-lid voorrang op een allochtone aspirant."

"Ik weet dat het op het randje is, ethisch gezien, maar we moeten wat. Ik kan het niet aan de achterban verkopen als we 65 procent allochtone leden hebben. Ik moet ook denken aan ome Piet die al zestig jaar lid is, die hier vroeger heeft gevoetbald, nu achter de bar staat en wiens kleinkind hier wil komen voetballen. "

"Zonder allochtone leden zouden veel verenigingen in Zuidwest niet meer bestaan", zegt T. Beije, die namens KNVB district West II de clubs ondersteunt.

"Ik vraag me af of clubs zich wel kunnen permitteren om er voorkeuren op na te houden. Maar uiteindelijk moeten de clubs zelf weten wie ze wel of niet binnen willen laten."

Haagsche Courant 22 januari 2004

Onderzoek discriminatie bij Haagse voetbalclubs

door onze sportredactie

DEN HAAG | Het Bureau Discriminatiezaken in Den Haag onderzoekt het selectieve toelatingsbeleid dat verscheidene voetbalclubs in Den Haag blijken te hanteren. Verenigingen als GONA en LENS proberen zo te voorkomen dat er 'te veel' allochtone Hagenaars lid worden.

Vervreemding van de traditionele achterban en een gebrek aan kader worden als reden opgegeven, zo meldde deze krant gisteren. Het bureau gaat uitzoeken of dit juridisch wel kan. "Dat allochtonen bij voetbalclubs worden geweerd past in het tijdsbeeld, maar ik schrik hier toch weer van", zegt directeur G.J. Ankoné van het Bureau Discriminatiezaken in Den Haag.

"Wij gaan uitzoeken of dit wel kan. Ik denk dat het juridisch moeilijk is om tegen die clubs op te treden. Verenigingen nemen wettelijk nu eenmaal een aparte positie in. Zij mogen balloteren. Maar dit gaat erg ver en het lijkt me maatschappelijk zeker geen gewenste ontwikkeling. De clubs werken zo segregatie in de hand. Bovendien huren de betrokken clubs sportvelden van de gemeente. Dus de lokale overheid is er in die zin bij betrokken. Ook dat moeten we nog bekijken." Wethouder Stolte (CDA, sport) laat weten dat hem niet bekend was dat er bewust selectie wordt toegepast. "Dat is niet iets dat wij als gemeente goedkeuren, maar anderzijds bepalen verenigingen zelf hun aannamebeleid."

Volgens Stolte onderkent de gemeente Den Haag de problemen die clubs hebben bij de werving van kader en is er daarom ook een project in voorbereiding om ouders van sportende allochtone kinderen meer bij hun club te betrekken. Dat project – de deelnemende verenigingen worden de komende maanden geworven – moet dit jaar

van start gaan. "We willen graag dat allochtone jongeren sporten, wat een vorm van integratie is. Dan moeten we er alles aan doen om dat te stimuleren."

'Allochtone jongens zijn gewoon gekker op voetbal'

door Jos Pak

DEN HAAG | "We willen toch zo graag dat allochtone jongens sporten? Dat is goed voor de integratie, voor hun sociale vorming. Dan moeten clubs ze die kans wel geven. Bovendien zijn het ook nog eens goede voetballertjes." GroenLinks-raadslid Bert van Alphen is klip en klaar in zijn oordeel over het selectieve toelatingsbeleid van diverse Haagse voetbalverenigingen. Van Alphen snapt wel dat er (extra) problemen ontstaan bij de werving van kader. "En ik vraag me af of de bereidwilligheid bij autochtone leden zoveel groter is dan bij allochtone. Mijn vader was jaren geleden voorzitter van HDV en toen speelde dat kaderprobleem ook al."

Cock Jol, trainer van FC Kranenburg en raadslid van de Politieke Partij Scheveningen, is goed ingevoerd als het over dit probleem gaat. Hij begrijpt uit de praktijk heel goed hoe het werkt. "Ballotage? Joh, ik ken mannen van mijn leeftijd die er nòg mee zitten dat ze vroeger geen lid mochten worden van HBS of Quick. Omdat hun vader bakker was of visser en geen notaris of arts. Dat moet je niet erger maken dan het is. Tachtig procent van de clubs in Den Haag zijn volksclubs. Die worden allemaal geconfronteerd met een grote toestroom van allochtone voetballertjes. Die jongens willen graag, zijn gewoon gekker op voetbal dan autochtone jongens. Ze hebben ook meer ambitie. Maar helaas is er ook een geringe bereidheid bij hun ouders om iets voor de club te doen. Om te voorkomen dat je club dan ten onder gaat, werp je een dam op. Wij proberen de balans ook te bewaken. En we stellen eisen aan nieuwe leden. Ouders moeten iets doen bij de club, moeten zich ook laten zien als hun kind een wedstrijdje speelt."

Volgens Jol "hebben we jaren de fout gemaakt, door de hele maatschappij heen, om niet duidelijk te zeggen wat we van allochtonen verwachten. Je moet duidelijk zijn. Grenzen stellen en ze daar ook aan houden. Half acht op het trainingsveld is niet tien over half acht. Daar moet je strak aan vasthouden."

Volgens Jol – zelf werkzaam in het onderwijs – leven allochtone jongeren niet in twee, maar in vier werelden. "De wereld thuis, op straat, op school en bij de voetbalclub. Overal gelden weer andere normen. Dat is hoe dan ook lastig voor die jongens."

Voor D66 is heel wezenlijk dat er niet wordt geselecteerd op huidskleur. "Dat kan natuurlijk niet", meent Robert van Lente. "Dan is het discriminatie. Ik vind wel dat je eisen aan leden kunt stellen dat ze iets binnen de club moeten doen om de boel draaiende te houden. Ook aan allochtone leden. Tja en dat clubs er op wijzen dat het karakter van hun club verandert. Dat is niet zo gek natuurlijk. De hele samenstelling van de Haagse bevolking is sterk veranderd."

PvdA'er Koen Baart ziet in de toestroom van allochtonen kinderen een kans voor open doel. "Het klinkt misschien wat oubollig, maar sport verbreedert. Sport is zeer integratie bevorderend. Het is ook zeer arbeidsintensief om dat in goede banen te leiden. Daarom is er zeker een taak voor de gemeente weggelegd om clubs in dat proces te helpen."

Info Thuis-Sportsignaal 22 januari 2004

Nieuw bestuur voetbalvereniging LENS

De voetbalvereniging LENS heeft sinds 19 januari jl. weer een compleet bestuur.

De samenstelling is als volgt:

Jaap Colpa (voorzitter)

Hans van Rijthoven (alg.secretaris)

Cees Veldink (penningmeester)

Paul van den Steen (voetbalzaken jeugd en selectie)

Wil Heijnen (overige senioren)

Wim Kouwenhoven en Frans Disseldorp (leden)

Haagsche Courant 31 januari 2004

De stille krachten van LENS

door Pieter van den Broeke
foto Jos van Leeuwen

De voetbalclubs in Den Haag Zuidwest zitten in de verdrukking. De instroom van allochtone leden zet de traditionele clubcultuur onder druk en de vrijwilligers komen om in het werk. Het bestuur van LENS is de wanhoop inmiddels nabij. 'Veel mensen zien ons als een gezinsvervangend tehuis.'

Escamp I ritselt van kleurrijk leven op deze grauwe ochtend. Zoals elke zaterdag heeft een stroom jeugdige voetballertjes uit de omringende wijken de weg gevonden naar de velden van het sportpark. Eerst over het betonnen bruggetje dat het slootje langs de Hengelolaan overspant, dan rechtsaf tussen de hekken door en voorbij het blauwwitte bord dat de bezoekers begroet. Welkom bij LENS. Nabil el Khalki, is de pupil van de week, zo meldt een aanplakbiljet op de deur van het doorleefde clubgebouw. Binnen komt het kantineleven aarzelend op gang. Een groepje jongetjes babbelt en knabbelt, drie zwijgende mannen aan een tafeltje achteraf staren naar de velden en, in de verte, de contouren van de sobere flats aan het Ruimzicht, die hun beste tijd al lang achter zich hebben. 'Hier, in een omgeving die het midden houdt tussen een bruine kroeg en een jeugdsoos, raken de jaren vijftig van de vorige eeuw en de 21ste eeuw elkaar.

Aan de bar rookt Steef Otterspoor een shaggy. Het gaat slecht met zijn gezondheid, maar dat weerhoudt hem er niet van om toch even langs te komen bij zijn club. De 62-jarige Otterspoor is een van die honderdduizenden vrijwilligers die het mogelijk maken dat de 28.000, sportverenigingen in Nederland overleven. Stille krachten die de clubs overeind houden in een snel veranderende wereld. Bij LENS is Otterspoor de man van de kapotte sloten en de gesloopte kranen. De honderden meters hekwerk rond de drie velden, de twee uit 1958 daterende kleedgebouwen, het parmantige zittribunetje en het clubhuis; altijd liggen er wel grote reparaties en kleinere klusjes op hem te wachten. En Steef staat paraat, vanzelfsprekend. Maar leuker is het er niet op geworden, voor hem en voor die andere 110 vrijwilligers die LENS draaiende houden. Eigenlijk is het niet meer te doen,' zo klaagt de oude garde. Steeds meer werk drukt op de schouders van steeds minder mensen en nieuw kader dient zich nauwelijks aan. De aanwas van vrijwilligers stukt. Al jaren.

Magneet

En dat terwijl LENS ook anno 2004 nog steeds de vruchten plukt van de gerenommeerde jeugdopleiding. Zo'n, 25 jeugdteams telt de in 1920 opgerichte vereniging en voortdurend melden zich nieuwe aspirant-voetballertjes aan de poort van Escamp 1. LENS is een magneet voor de jeugd uit Morgenstond, Vrederust en Bouwiust. Die aantrekkingskracht geldt echter niet voor de ouders. Ruim negentig procent van de jeugdspelers is van allochtone afkomst, het aantal allochtone vrijwilligers is echter minimaal. Vandaar dat de club dreigt te bezwijken onder haar eigen gewicht. Het gebrek aan kader is zo nijpend geworden, dat het bestuur onlangs heeft besloten niet als zelfstandige vereniging verder te kunnen gaan. Een fusie met een of meerdere andere clubs moet voor vers bloed zorgen. "Dit is nog steeds mijn club", zegt Otterspoor "maar de veranderingen gaan te snel. De traditionele klaverjasavonden zijn er niet meer, de dartsclub die hier voorheen speelde is vertrokken. Nederlanders maken rechtsomkeert als ze zien dat hier, alleen maar allochtonen lopen." Otterspoor wijst naar een kind dat achter in de kantine een spelletje darts speelt. "Mijn kleinzoon is hier weggepest. Hij had er genoeg van en voetbalt nu bij Texas. Het afgelopen jaar hebben we dertig jeugdleden afgevoerd wegens het slopen van de accommodatie en het treiteren van andere kinderen en het barpersoneel. En er staan er nog meer op de nominatie. Die hebben hun laatste waarschuwing gekregen, 'en weten wat er gebeurt als zij zich niet aan de maatstaven houden.'" Otterspoor is er inde loop der jaren getuige van geweest hoe de van oorsprong rooms-katholieke club meeveranderde met de omgeving. De grauwe woonblokken rond het sportpark waarmee Den Haag de naoorlogse wederopbouw gestalte heeft gegeven, werden verlaten door de oorspronkelijke bewoners en hun plaats werd ingenomen door allochtone Hagenaars. En omdat ook zij een plek zochten om te sporten vernaderde LENS mee van kleur. Maar daarmee is club tegelijkertijd opgezadeld met een verantwoordelijkheid waarom nooit is gevraagd en waarvoor de club niet is toegerust. Veel nieuwkomers benaderen de sportvereniging als een zorginstelling die de kinderen niet alleen een

balletje leert trappen, maar ook - in ruil voor het geld van de contributie – hele dagen bezighoudt en en passant sociaal vormt. “Veel mensen zien ons als een gezinsvervangend tehuis”, zegt voormalig voorzitter Rob Vergeer. “’s Ochtends de kinderen met een paar euro op zak bij de poort droppen, aan het eind van de middag worden ze weer opgehaald. En ondertussen moeten wij ze bezighouden.” LENS kan het onder deze omstandigheden simpelweg niet meer bolwerken, zo luidt zijn boodschap. Het bestuur heeft in de loop der jaren alle registers opengetrokken om ouders van jeugdleden te mobiliseren. Door een combinatie van onwetendheid en, onwil en onvermogen blijft de aanwas echter minimaal en zet de vergrijzing van het kader door. Vergeer wil niet de boeman spelen, hij constateert slechts dat de culturen bij LENS langs elkaar heen schuren en dat het niet langer verantwoord is om door te gaan met het roofofbouw plegen op een steeds kleiner groepje vrijwilligers dat de kar moet trekken. Als laatste redmiddel wil het bestuur de ouders van jeugdleden, allochtoon en autochtoon, gaan verplichten om vrijwilligerswerk te doen. Maar Vergeer ziet het afdwingen van hulp niet als het ei van Columbus. Een pleister op de wonde, meer zal het niet opleveren.

Hoop

Vergeer heeft zijn hoop gevestigd op de stadsvernieuwing. Den Haag Zuidwest gaat de komende jaren op de schop, de rond Escamp te bouwen koopwoningen moeten de wijk nieuw elan geven. De wijsvinger van Vergeer priemt in de richting van de woonblokken in de verte. “Als daar huizen komen te staan waarin jonge gezinnen wonen, dan komen wij ook in een andere, kansrijke situatie terecht, zeker als hier tegen die tijd een grote fusieclub met een breed sportaanbod zit. Maar dat hele proces gaat nog wel een jaar of tien duren. En veel tijd hebben we niet meer.” Als de woorden van Vergeer zijn verstomd klinkt er een dun stemmetje. “Meneer, mag ik alstublieft bij LENS komen voetballen”, vraagt een jongetje. Jeugdcommissaris Paul van den, Steen neemt hem mee naar het kantoortje keert twee minuten later alweer terug. “Zo komen er iedere week zeker vijf bij ons binnenlopen. Ik heb tegen, dat jongetje gezegd dat we eerst maar even met zijn ouders erbij moeten praten. Zij moeten minimaal willen helpen met het vervoer naar uitwedstrijden. Anders houdt het echt op.” Siegfried Ramdjiawan heeft ruzie met de kassa. Het is nog een beetje onwennig achter de bar. Maar hij doet het graag, de club een beetje bijstaan in moeilijke tijden. Ramdjiawan is vorig jaar in het spoor van zijn zoon Jeremy bij LENS verzeild geraakt. Inmiddels heeft hij zich ontpopt tot een van de kurken die de club drijvende houden. “Ik doe dit omdat ik me hier op mijn gemak voel. Ik ben inmiddels kind aan huis. Door de week help ik een uur of vijf en als het op zaterdag druk is, doe ik mijn jas uit en stap ik achter de bar. En ik probeer nieuwe mensen te mobiliseren. Ik heb net een gesprek gehad met een kennis. Die komt misschien ook naar LENS als vrijwilliger.” “Jeremy is hier spits in C2. Hij was vijf seizoenen lid van DUNO, maar dat beviel niet. Ik ga altijd naar hem kijken. Ik heb in al die jaren alleen een keer een vriendschappelijke wedstrijd gemist. Hier is negentig procent van de leden allochtoon, donkere jongens krijgen hier meer kansen. Met zoveel allochtonen in de buurt is het toch ook logisch dat ze hier komen voetballen?” “Het probleem van veel vaders van Turkse en Marokkaanse leden is dat zij een eigen zaak hebben. Ze hebben gewoon geen tijd voor de club. En hun vrouwen mogen niks doen. Of ze hebben geen auto om te helpen met het vervoer van de kinderen. Bovendien wagen zij vaak wat het schuift als je ze vraagt of ze vrijwilligerswerk willen doen. De mensen denken echt dat je ervoor wordt betaald om achter de bar te staan.” Maar als iedereen zegt, ‘ik doe het niet’, dan gebeurt er geen moer. Terwijl het gaat om het voortbestaan van deze club. Ik heb voor de grap wel eens gezegd dat we langs de bejaardentehuizen in de buurt moeten gaan. Veel mensen zitten daar toch maar de hele dag achter, de geraniums. Die willen misschien wel wat voor ons doen.”

Moe

Jenny de Groot zit zelden achter de geraniums. Toch zou nu zij graag even de zitting van een stoel willen voelen. Mevrouw De Groot is moe. Maar daar is geen tijd voor. Er is niemand die haar taak in de keuken even over kan nemen. Niemand die de kroketten kan bakken en de broodjes wil beleggen, zodat zij haar 74-jarige lichaam even rust kan gunnen. Ieder weekeinde is zij ‘minstens een uur of twaalf’ in de weer voor de club waar haar zoon al dertig jaar voetbalt. Met liefde en toewijding, want LENS is nu eenmaal haar cluppie en zij wil vooral in de wereld blijven staan. “Als ik in mijn stoel ga zitten, kom ik er na een half jaar niet meer uit.” Maar het valt haar wel zwaar, de laatste tijd. De drukte in de keuken, tijdens het spitsuur bijspringen achter de bar en vooral dat op haar benen staan, twee of drie uur achtereen. “Als ik vanavond thuiskom ga ik douchen en dan ben ik helemaal kapot. Kwam er maar wat nieuwe hulp. Ze hoeven geen hele dagen te werken zoals wij. Maar even een handje helpen. Dan hebben wij een half uurtje rust. Maar die kinderen worden bij de poort afgezet en vader en moeder zie je niet. Ben de barman lacht haar toe. Op de rug van zijn shirt prijkt de tekst ‘service met een glimlach. Bij de ingang van de kleedkamers staat S. Inçe te wachten. Hij vertelt trots over zijn twee zoontjes die in de F2 en de F3 voetballen. Dat LENS een vrijwilligersprobleem heeft, weet hij

wel. Maar het is vooral een zaak van de club, meent hij. "Ik kom hier niet vaak, meestal doet mijn vrouw dat. Ik heb inderdaad gehoord dat er hier te weinig mensen zijn om de kinderen te verzorgen. Maar wat er precies aan de hand is weet ik niet." Wat ik wel weet is dat het niet goed is dat hier bijna alleen maar buitenlanders voetballen. Dat is niet goed, daar komen problemen van. En de Nederlandse taal van mijn kinderen wordt dan niet beter. Ik hoop echt dat er hier meer Nederlanders bij komen."

In een modderig hoekje van het hoofdveld ligt een plas water. Bert Vierling pakt zijn gereedschap en loopt langzaam naar de plaats des onheils. Hij duwt zijn prikker in de aarde en het water sijpelt erin weg. Er klinkt vrolijk geschreeuw vanaf het naburige terrein van voetbalvereniging BMT. De schotelantenne op het dak van het clubgebouw is naar het oosten gericht. Vierling kijkt op, schudt zijn hoofd en loopt terug. Hij moet zijn prikker nog opbergen.

Hakkie Tikkie februari 2004

Ron Bentvelzen: 'De spelers van LENS zijn gezellige winnaars'

Door John van der Lubbe

Foto: Arnaud Roelofsz

Na vier seizoenen als hoofdtrainer bij Vredenburg vonden we Ron Bentvelzen in augustus 2003 terug bij Derdeklasse LENS. Zijn voorganger Hans Lamens had goed werk verricht door, op geheel eigen manier, LENS uit de kelder van het amateurvoetbal te trekken.

LENS startte matig in dit lopende seizoen, maar vond in oktober de goede vorm. Fraaie overwinningen op HVV en Haagse Hout. Gaven aan dat er een kans op een prijs was. Een onverdiende nederlaag bij HS Texas DZS (3-2) leek even wat roet in het eten te gooien evenals een kansloos verlies, (3-1) bij Quick. Dat bleek mee te vallen, want LENS vindt zichzelf nu terug in de bovenste regionen.

Ron Bentvelzen: 'De spelers van LENS hebben even aan mij moeten wennen, omdat ik een totaal ander type ben dan Hans Lamens. Soms viel een bepaalde ingreep van mij niet goed, vooral als ik een gevestigde kracht uit het eerste passeerde. Ik heb mijn daden gemotiveerd en daar konden de spelers mee leven. Nu ben ik heel tevreden en heb ik al een seizoen bijgetekend.'

De jongens van LENS hebben een goede wedstrijdmentaliteit. Als ze op de training een partijtje verliezen hebben ze de pest in. Dat zie ik graag. Het zijn eigenlijk gezellige winnaars. Ik ben van origine een Vredenburg-jongen, omdat ik daar mijn hele jeugd en vijf jaar in de senioren voetbal heb gespeeld. Daarna ben ik acht jaar voor HMSH uitgekomen. Vervolgens was ik jeugdtrainer bij diezelfde club. Hoofdtrainer ben ik pas vijf jaar. Mijn grootste frustratie in het voetbal tot nu toe is de gemiste promotie met Vredenburg. We speelden drie keer in de nacompetitie, waarbij één keer een strafschopserie ons van de Derde Klasse afhiel. "We waren er zo dichtbij!"

Rand van afgrond.

De ooit zo sterkte club LENS zit al enige tijd met een te kleine zondag afdeling (vijf teams) en zonder bestuur. Het leek erop of Paul van der Steen in z'n eentje de vereniging overeind moest houden. Het demissionaire bestuur verlengde met vreugde het contract met Ron Bentvelzen, was in het clubblad te lezen. Als buitenstaander denk je dan onwillekeurig aan de fusiebesprekingen met VIOS en een derde club. Wat zijn de garanties voor de hoofdtrainer van LENS?

Ron Bentvelzen maakt zich echter geen zorgen. Hij is volgend jaar de trainer, waarvan akte. Men vreesde binnen LENS wel degelijk voor het einde van de 83-jarige club. Het clubblad sprak duidelijke taal. Een grote werkgroep is bezig een nieuw bestuur te vormen. De initiatiefnemers Will Heijnen, Wim Kouwenhoven en Jaap Colpa buigen zich tevens over de fusieplannen. Binnen anderhalf jaar moet er een resultaat uit de besprekingen rollen. Wellicht treedt dan de HSV Escamp voor het voetlicht.

Oudere leden zullen moeite hebben met deze naamswijziging, maar de werkgroep is realistisch. Het lot van clubs als De Ooievaars, PDK, Westerkwartier, Paraat e.a. is ook niet aantrekkelijk.

Concentratie

Ik concentreer me als trainer gewoon op datgene waarvoor ik ben aangesteld, al heb ik uiteraard grote interesse voor het voortbestaan van LENS. Het is te begrijpen dat Paul van der Steen (commissaris jeugdvoetbal) niet in z'n eentje de LENSkar wilde trekken. Hij verdient toch al een standbeeld op ons complex. Mijn functioneren wordt niet beïnvloed door de perikelen. De selectie is eerzuchtig en de trainingsomstandigheden zijn uitstekend. Het kunstgrasveld heeft de nieuwelingen wel problemen bezorgd. Dat veld kostte aanvankelijk liesblessures en klachten in de gewrichten. Als de speelvelden erg zacht zijn, kan ik een enkele keer op donderdag op een gewoon veld trainen. Dan is de overgang naar de wedstrijd situatie ook beter.

'Materialen en kleding zijn goed verzorgd. Als er eens een paar hesjes sneuvelen of er is een bal zoek, wordt daar geen drama van gemaakt. LENS is een echte voetbalvereniging. Het is net als bij Vredenburg gewoon leuk om met jongens van verschillende niveaus om te gaan. Het is de charme van het amateurvoetbal dat een ambtenaar, een student, en een stratenmaker in een elftal een gezamenlijk doel hebben. Voor mij is voetbal naast werk en gezin een mooie afleiding.'

Na de winterstop

'Op 19 januari is er een nieuw bestuur aangetreden voor anderhalf jaar. Formeel kan een club tenslotte niet (be-)stuurloos blijven bestaan. Vanaf die datum is de aandacht weer gericht op het hoofddoel van de club: amateurvoetbal voor actieve leden en toeschouwers. Quick zal te sterk blijken om nog te achterhalen, maar die tweede plaats is te realiseren.' Bentvelzen: 'Je mag me best een voetbalgek noemen, maar vooral van amateurvoetbal. Zo'n Europacupwedstrijd op woensdagavond kan ik zo nu en dan missen. Het is leuk om op zaterdag andere amateurclubs te zien en je collega's te ontmoeten. De herkenbaarheid in dat Haagse voetbalwereldje is zo aantrekkelijk.'

'Oefenstof bereid ik altijd thuis, voor. Ik moet op het trainingsveld toch niet staan piekeren wat ik dan weer eens zal gaan doen. In bijna alle wedstrijden heb ik met twee spitsen gespeeld, omdat we veel creatieve middenvelders hebben. De routiniërs Brian Linger, Maurice en Niels Schuurman zijn belangrijke rustpunten, al wil Niels nog wel eens een gele kaart pakken. Ik wil zo graag de opbouw en de eindpass verbeteren. maar ik realiseer me ook dat de meeste trainers in de Derde Klasse, daarmee worstelen.'

Lip

'Thuis zit ik vaak te broeden op allerlei voetbalzaken. Mijn vrouw vindt het prima dat ik een paar avonden op het veld doorbreng. We weten dat we niet iedere avond op elkaars lip moeten zitten. Dat is niet goed voor het huwelijk. In de zomerstop zegt ze soms dat ik onrustig word en dat het tijd wordt dat de trainingen weer beginnen. Ze ziet bijna iedere wedstrijd van LENS. 'Dat toont ook haar interesse.'

ZuidWestNieuws 16 februari 2004

Sporttalentje van de week

Deze week staat voetballer Halim centraal in mijn rubriek. Het sportieve talent is negen jaar en speelt in de E3 van voetbalvereniging Lenig en Snel. Van zijn trainer Vikree leert hij telkens veel. "Hij is een goede trainer en speelt zelf bij Feyenoord. We trainen op woensdag en vrijdag en spelen dan partijtjes en leren kaatsen" aldus het talent.

Halim is rechtsbenig en speelt het liefst op de middenveld. Volgens het talent is zijn sterkste punt het schieten en heeft hij nauwelijks zwakke punten. Natuurlijk moet er ook geleerd worden op school. Daar heeft hij dagelijks te maken met juf Tineke en juf Verosa en hij is wel tevreden over het duo: "Het zijn aardige juffen en naast rekenen en taal doen wij leuke dingen in de klas". Bij lekker eten denkt Halim aan Turkse pizza's en kip. Minder te spreken is hij over gerechten met varkensvlees, die zal je op zijn lievelingsbord niet aantreffen. Thuis vermaakt het talent zich vooral met zijn Playstation. Leuker vindt hij het om buiten te spelen met zijn vrienden en natuurlijk gaat het dan om een partijtje voetbal.

Toekomstplannen heeft Halim ook. Hij wil later voetballer worden en dan het liefst bij zijn favoriete club Feyenoord. Trainer Bert van Marwijk is zijn grote voorbeeld en als favoriete voetballer noemt hij Robin van Persie.

Halim doet de groeten aan de familie Ikjouen en zijn vriend Maralha.

Info Thuis **1 april 2004**

VIOS EN LENS PRATEN VERDER

De voetbalclubs VIOS en LENS komen volgende week opnieuw bij elkaar om te praten over een mogelijke fusie.

Voorzitter Roland Reedijk liet desgevraagd weten dat in het komend overleg in eerste instantie door beide clubs een reactie zal worden geformuleerd op een brief van de Gemeente Den Haag aangaande de sportaccomodatie structuur van de clubs in Zuid West Den Haag. Of er volgend seizoen al een nieuwe vereniging in dit deel van Den Haag te bewonderen zal zijn liet Reedijk nog in het ongewisse.

Na volgende week verwacht de preses wel dat er meer duidelijkheid zal zijn over de sportieve toekomst van zijn club die overigens volgende maand zijn 90-jarig bestaan viert.

Haagsche Courant **21 april 2004**

'Klein Madridje' waarschuwt Cock Jol

'door Dennis Jansen

DEN HAAG | Voetballers zouden bij Quick moeten komen voetballen, zei trainer Frans Danen. Waarom? "Omdat Quick een leuke club is. Met uitstraling én met een mooi tenue. Dat blauwe shirt, met dat kraagje...", fleemde Danen. **Omdat tegenstander LENS een blauw shirt om de schouders had, showden de Haantjes gisteren hun maagdelijke wit. 'Het Kleine Real Madridje', zoals Danen gekscherend zei, plaatste zich eenvoudig voor de volgende ronde van het HC Cup-toernooi: 0-4.**

"De score had hoger moeten uitvallen", vond Danen. "En dat kleine Real Madridje, dat hebben we de laatste maanden niet zo gezien, hoor. De laatste tijd was het namelijk helemaal niks, maar vanavond was het weer behoorlijk. Bij mij leeft de HC Cup enorm, vorig jaar is Quick ver gekomen. Maar om dan nu te zeggen dat we kandidaat zijn om het toernooi eventjes te winnen, nee hoor. Zoveel verbeelding hebben we niet."

De 'Koninklijke in 't klein', die zondag officieel kampioen werd van de derde klasse, had een prettig avondje op Escamp I en trof in een nogal gehandicapt LENS een al even prettige tegenstander. "Ik hoop dat de mensen langs de lijn begrip hebben voor onze situatie", excuseerde LENS-trainer Ron Bentvelzen zich. "We hebben de nacompetitie bereikt en dáár gaan we voor. Iedereen die vandaag ook maar één klein pijntje had, speelde niet." Zijn vier routiniers, de gebroeders Schuurman, Michel Franssen en John Mansveld bivakkeren in de lappenmand. "Dat zijn de jongens die normaal gesproken de lijnen uitzetten", wist Bentvelzen die in de competitie op eigen terrein voor spektakel had gezorgd met een daverende 3-2 zege op Quick. "Dat heb ik mijn jongens dan ook even voorgehouden", diepte Danen de herinnering op uit zijn geheugen. "Ik had geen zin om wéér te verliezen."

Verdriet

Verliezen deed Danen tot zijn verdriet met het uitvallen van Albert Spaans met een enkelblessure. "Die speelt niet meer dit seizoen, gaf hij zelf al aan. Een ramp, want Albert was aan sterk seizoen bezig. Hij is heel belangrijk geweest", aldus Danen die gisteren eerstejaars A-junior Fabian Kranenburg liet debuten in de spits. Zijn andere centrum-aanvallers Richard Teeuwisse en Joost de Gelder zijn geblesseerd. Danen: "Fysiek kan Fabian het al aan, al heb ik hem wel na één helft

gewisseld. Hij speelt morgen (vandaag) weer met de A-junioren."

Kranenburg –de naam is al veelbelovend– beleefde een droomdebuut, want na welgeteld zeventien minuten scoorde hij na een fraai gepolijste aanval opgezet vanaf de rechterflank. Het was al de 0-2, omdat Albert Spaans twee minuten eerder na een gracieuze rush de openingstreffer had verzorgd: 0-1.

LENS deed gisteravond eventjes niet mee. Alleen Rick ten Berge liet een vlammeende volley vanaf zijn azuurblauwe schoen vertrekken (eerste helft), Arno van Veen was dicht bij succes met een schot naast het doel (tweede helft).

De lefgozertjes van Quick –gestuurd door routiniers Evenblij, Rob Teeuwisse en Gerard van den Berg– heersten. Kort na de rust rondde Caspar van der Geest een piekfijne voorzet van Benjamin Gomes af (0-3) en zette Gerard van den Berg met succes zijn witrode Nike's tegen een penalty (0-4), nadat Gomes binnen de zestien was gevloerd.

Quick verkwistte vervolgens nog een handvol vorstelijke kansen (Gomes, Zoutendijk, Van den Berg), maar duidelijk werd wel: 'Het Kleine Madridje' is in vorm, dus Cock Jol en de zijnen zijn gewaarschuwd.

Haagsche Courant **8 mei 2004**

Bel je LENS

BAL | LADE

Bel je LENS is misschien een mooie slogan voor een nieuwe actie van de voetballers van LENS. De amateurclub gaat in samenwerking met een telecombedrijf telfoondiensten aanbieden. LENS begeeft zich hiermee op hoog niveau, de profclubs Emmen en FC Utrecht gingen eerder van start met een dergelijk project.

Infodhuis Sportsignaal **8 juni 2004**

LENS dupe van inbraken

LENS werd zo'n vijf weken geleden bezocht door het dievengilde. De schade bedroeg zo'n 1200 euro door kapotte deuren en het stelen van 30 trainingsballen. Afgelopen weekeinde kregen we weer ongewenst bezoek. Nu een schadepost van ruim 3500 euro (o.a. liefst 130 ballen onvreemd). Deze ballen zijn gemerkt met in het rood de naam van 'LENS' en zijn derhalve simpel te herkennen. Indien u zo'n bal 'tegenkomt' of een partij ballen te koop krijgt aangeboden, wordt u verzocht contact op te nemen met Paul van den Steen (tel. 070-4400603) of direct te politie te bellen. LENS heeft aangifte van deze diefstallen gedaan. Voor de club enorme schadeposten, die helaas niet op de verzekering zijn te verhalen.

Haagsche Courant **26 juli 2004**

Die Haghe, LENS en Celeritas bij elkaar

DEN HAAG | De KNVB heeft de indeling van het toernooi om de districtsbeke bekendgemaakt. In groepen van drie of vier teams wordt in de tweede helft van de maand augustus een halve competitie gespeeld. De nummer één van elke groep plaatst zich voor de volgende ronde, die volgens het knock-outsysteem wordt afgewerkt.

De elftallen die uitkomen in de hoofdklassen, zowel op zaterdag als zondag, stromen pas vanaf de

1/32-finales in.

De indeling luidt als volgt: poule 176: Celeritas, LENS, Die Haghe en Lyra.

Haagsche Courant 4 augustus 2004

Nipte winst LENS

Zondag 3e klasser LENS versloeg in een oefenduel het e e n klasse lager spelen de Cromvliet met 2-1. Op sportpark Escamp II kwamen de bezoekers nog wel op een 0-1 voorsprong door Tom Lambooy maar Dennis v/d Steen en Arno van Veen bezorgden de gastheren de volle winst.

Haagsche Courant 21 augustus 2004

BAL | LADE

Sommige zaken veranderen nooit. In de LENS-revue wordt melding gemaakt van ergernisjes die ook met het verstrijken van de jaren niet verdwijnen. "Veel LENS-ers is het een doorn in het oog. Er heerst geen orde en netheid. Want zegt u nu zelf. Er wordt wat afgerommeld op onze club."

En waar hebben 'we' het dan over? Juist: de rommel. "Daar waar de een het opruimt, maakt de ander er een puinhoop van", zo lezen we in het clubblad van de Haagse voetbalvereniging. En ook een trieste mededeling: "De slogan 'LENS één grote familie is overleden en begraven, maar misschien gelooft u in reïncarnatie. Wij wel, maar niet wat betreft 'één grote familie'. We kunnen wel met z'n allen iets proberen terug te halen en dat begint met het uitbannen van dwarszitten en ergernisjes."

Een goed streven, denken wij en opvallend is dat LENS op dezelfde pagina teruggrijpt naar het verleden. Uit de LENS-Revue, jaargang 1950-1951:

"Het schijnt mens eigen te zijn de schuld van zich af te schuiven. Adam begon er al mee en Eva deed niet voor onze stamvader onder. En wij zijn geen haar beter. Wie zouden wij nbamelijk de schuld moeten geven van de wanorde die vaak in onze kleedlokalen heerst na wedstrijden? Er komen slechts LENS-ledenzich omkleeden. Resultaat: modder, proppen papier, banaan- en sinaasappelschillen enz. Komt, lui, al is het niet kwaad bedoeld, onze achteloosheid in dit opzicht is niet goed te praten.'

We blijven nog even bij LENS, dat een pagina eerder 'tips voor ouders' presenteert. De mooiste kleine greep:

'Wees enthousiast, stimuleer uw zoon en de medespelers op een positieve manier'.

'Gebruik geen tactische kreten die niemand, dus laat staan het kind begrijpt, ze hebben het al moeilijk genoeg met de bal, zichzelf en de tegenstander.'

Tenslotte: 'Wilt u ook inhoudelijk met voetbal bezig zijn, volg dan een cursus.'

Haagsche Courant 15 september 2004

GONA: geen heil in fusieplannen

door Dave Grondel

DEN HAAG | GONA neemt niet langer deel aan de fusiegesprekken met VIOS, LENS en Cromvliet. Het bestuur van de voetbalclub heeft inmiddels schriftelijk aan de drie clubs laten weten af te zien van verdere onderhandelingen.

"Het is gebleken dat bij onze leden te weinig draagvlak bestaat voor een fusie met deze drie verenigingen. Dus heeft het ook geen zin om nog langer met elkaar door te praten. Dat is alleen maar zonde van de tijd", zegt GONA-voorzitter Van der Lem. Hij maakte het al eens eerder mee dat de GONA-leden een fusie met VIOS en Cromvliet lieten afketsen tijdens een algemene ledenvergadering. "Dat wilden we nu zien te voorkomen, vandaar dat we al in een vroeg stadium een peiling hebben gehouden binnen de club. Het enthousiasme bleek niet groot te zijn", aldus Van der Lem.

GONA wil het liefst op eigen kracht verder blijven gaan. En volgens de voorzitter is dat zeker niet onmogelijk. "Met het intrekken van PEC Den Haag op ons complex is er van onderbepeling van de velden in elk geval geen sprake meer. Sterker nog door de groei van de jeugdafdeling, het hebben van zes seniorenteams en twee G-elftallen is er eerder sprake van over-bepeling. Nee, het grootste probleem van deze club is het ontbreken van voldoende kader. Maar, vertel mij eens welke club daar geen last van heeft. GONA heeft al tien jaar moeite om het hoofd boven water te houden. En toch slagen wij daar elk seizoen weer in", stelt Van der Lem.

Aftasten

Volgens LENS-voorzitter Jaap Colpa deed GONA niet al te serieus mee aan de fusiegesprekken. "GONA heeft twee keer aan de onderhandelingstafel gezeten. Dat was meer om de sfeer te proeven en de plannen af te tasten. Blijkbaar hebben zij geen behoefte meer om met ons verder te gaan. Dat is hun goed recht", zegt hij.

LENS, VIOS en Cromvliet willen in elk geval wel met elkaar in zee. De onderhandelingen tussen de drie clubs verlopen tot op heden voorspoedig. Na eerdere gestrande pogingen tussen verschillende clubs die in Den Haag Zuid-West actief zijn, lijkt het er nu op dat op sportpark Escamp één grote voetbalvereniging het licht zal gaan zien. Al in een eerder stadium benadrukten verschillende clubs dat de krachten moesten worden gebundeld om te kunnen overleven.

Het gebrek aan kader en de vergrijzing betekenen dat de verenigingen het in dit gedeelte van de stad het moeilijker krijgen om het hoofd boven water te houden.

"De clubs hebben het mandaat van de leden gekregen om de plannen verder uit te werken. Bij LENS verwacht ik geen problemen als wij in een later stadium definitief groen licht voor een fusie zullen gaan vragen. Daar hebben onze leden geen problemen mee", aldus Colpa.

Hij vervolgt: "De nieuwe fusieclub moet niet zomaar een samenraapsel van de drie verenigingen gaan worden. Wat we willen zien te voorkomen is dat we over vijf jaar weer met dezelfde problemen te maken gaan krijgen zoals we die nu hebben. Er moet een nieuw complex in Den Haag ZuidWest komen waar we zeker dertig jaar mee vooruit moeten kunnen. Dat kost een hoop geld en dat gaat de gemeente niet zomaar op tafel leggen. Daarom hebben we contact gezocht met een aantal externe partners en organisaties in de hoop de financiën zo in orde te krijgen. Want dat is op dit moment onze grootste zorg."

Colpa verwacht in december meer duidelijkheid te hebben over de stand van zaken rondom het ontstaan van de nieuwe voetbalclub in Zuid-West Den Haag. "Ik hoop dat de clubs dan een Algemene ledenvergadering kunnen gaan uitschrijven. Daarna is het een kwestie van de juridische zaken in orde maken en een begin maken van de bouw van het nieuwe complex. Ik hoop dat de fusie in het seizoen 2005/2006 is volbracht. Maar eerst moeten we de financiële zaken in orde hebben. De clubs willen in elk geval heel graag, ik hoop dat andere partijen ons willen bijstaan", aldus Colpa.

Haagsche Courant 23 september 2004

Voetbalclubs hoeven zich niet te schamen om bij ons aan te kloppen

door Peter Alleblas

DEN HAAG | De operatie die de gemeente Den Haag en de KNVB (district West II) op touw zetten om voetbalclubs in problemen te redden, is nog niet te laat. "Nee, nee, zeker niet. Zolang voetbalclubs maar niet hun problemen binnenskamers houden, is er nog niets aan de hand. Wij, en de KNVB, zijn ervoor om met de clubs de problemen op te lossen", zei wethouder Stolte (CDA, sport) van de gemeente Den Haag gisteren bij de Haagse voetbalvereniging VIOS. Stolte tekende met voorzitter Van Rijk van de KNVB, een convenant om het tekort aan vrijwilligers bij voetbalclubs weg te werken.

De bijeenkomst bij VIOS volgde na een twee weken geleden ondertekend convenant tussen de KNVB en de vier grote steden Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. In Amsterdam sloegen beide partijen de handen ineen om voetbalclubs structureel te ondersteunen op het gebied van vrijwilligersbehoud en -werving, waarden en normen, ledenbehoud en -werving, financiën, accommodatie en infrastructuur en wet- en regelgeving.

De problemen waarmee clubs kampen, onder meer op het gebied van vrijwilligerskader, komen voort uit stadsontwikkelingen, liet wethouder Stolte weten. "De nieuwe leden van de Haagse voetbalclubs", zei hij, "zijn de afgelopen jaren overwegend van allochtone afkomst. Oude, trouwe leden van deze voetbalclubs zagen de ontwikkeling met gemengde gevoelens aan. Niet vanwege de afkomst van de nieuwe leden, maar wel vanwege de veranderde identiteit van hun club. Het lidmaatschap van een club betekent dat je naast het betalen van contributie, het trainen en het spelen van een wedstrijd iets zou moeten doen op basis van vrijwilligheid. De ontwikkeling van zo'n noodzakelijk kader van vrijwilligers blijft de laatste jaren achter."

Het vrijwilligersprobleem is door de jaren heen een tegenstander geworden die (te) lastig te bespelen bleek. VIOS weet er alles van. De ooit zo befaamde amateurclub verdwijnt aan het einde van dit seizoen. VIOS zit middenin fusiebesprekingen met LENS en Cromvliet, ook verenigingen in nood.

Volgens Ton Beijer (ondersteuning clubbesturen KNVB, district West II) zitten nog veel meer clubs met het kaderprobleem in hun maag. "Van de tien clubs zijn er zeker zeven waarbij wel wat handjes uit de mouwen mogen worden gestoken."

De verenigingsstructuur is hier en daar aangetast, zei KNVB-bestuurder Van Rijk. "En die structuur moet weer worden gestut", voegde Stolte eraan toe. De komende drie jaar hebben de gemeente en de KNVB 150.000 euro gereserveerd voor vitalisering van de voetbalclubs. Speciaal benoemde projectmanagers en projectcoördinatoren kunnen clubs weer op de rails zetten. Een voorzet die ingekopt moet worden, vindt Frans Leermakers, voorlichter bij de gemeente Den Haag. "Voetbalclubs willen niet altijd voor hun problemen uitkomen. Maar ze hoeven zich echt niet te schamen om bij ons aan te kloppen."

Zuidwest Nieuws 6 november 2004

Haagse sportvereniging Escamp komt er aan!

Het clubvoetbal in Escamp is op sterven na dood. Omdat proces te keren gaan VIOS, LENS en Cromvliet fuseren. Maar dat is niet voldoende. De nieuwe club wil Escamp méér bieden dan alleen voetbal.

Het moet een wijkvereniging worden waar de wijk-bewoners kunnen sporten, ontspannen en recreëren; waar ze zich thuis voelen als in een 'warm nest'.

door Hans van Leusden

Het idee voor fusie is ontstaan omdat de voetbalsport in Den Haag Zuidwest gaandeweg in een crisissituatie is beland: het seniorenvoetbal is in een paar jaar tijd gehalveerd, de jeugdspelers zijn overwegend allochtoon en het tekortaan vrijwilligers is dramatisch. Vooral dit te kort is fruikend, want elke vereniging staat of valt met vrijwilligerswerk. Het werven van allochtone vaders en moeders voor dit werk heeft tot nu toe nauwelijks of geen resultaat opgeleverd.

Zwaan-kleef-aan De nieuwe club staat open voor andere sportorganisaties die zich straks willen aansluiten. Dat gaat zeker gebeuren, zo is de verwachting, want het vrijwilligersprobleem speelt ook bij andere clubs. De HSV Escamp verwacht een soort 'Zwaan-kleef-aan'-effect en stelt zich daarom open voor meerdere culturen en voor andere sporten (met name ook meidensporten). Bovendien wil de fusieclub meerdere functies vervullen. Voor dit laatste wordt gedacht aan samenwerking met De Compaan, het Terra College, het Mondriaan College en Vestia. In het plan van aanpak voor de fusie worden hiervan enkele voorbeelden gegeven. De Compaan heeft veel gezinsvervangende tehuizen voor zwakbegaafde volwassenen. Als de Compaan zo'n huis bouwt bij een sportvereniging, kunnen de Compaanbewoners binnen de club werken als vrijwilliger. In Brielle wordt op deze manier het restaurant van een sportcomplex gerund. Het bevordert de integratie van verstandelijke gehandicapten en voorziet voor een deel in het vrijwilligerstekort.

Eenzelfde effect is te bereiken, wanneer bij het sportcomplex seniorenwoningen worden gebouwd. Sociale veiligheid en controle nemen toe en de stap naar vrijwilligerswerk ligt voor de hand. Bij samenwerking met scholen denkt het nieuwe bestuur onder het motto *'levensecht en natuurlijk Jeren'* aan het onderhoud van de accommodatie of keuken, het bedienen van de kassa, het bijhouden van de ledenadministratie en dergelijke. Omgekeerd hoopt de club dat de jongeren die zich op die wijze inzetten, als zelv lid worden van 'hun' sportvereniging

Accommodatie

Vorige week presenteerden VIOS, LENS en Cromvliet hun plannen aan een delegatie van de Haagse gemeenteraad. Ook de wethouders Stolte en Heijnen waren van de partij. Uitvoering van de plannen betekent namelijk dat de verouderde accommodatie moet worden vernieuwd en uitgebreid. En dat kost geld. De clubs hebben zelf wel wat, en mogelijk is er hier en daar subsidie uit fondsen te krijgen, maar ook de gemeente zal een duit in het zakje moeten doen. Het gaat om een bedrag van ruim 1,3 miljoen euro. De raadsleden reageerden positief op het gepresenteerde plan. Einde dit jaar moeten de leden van de drie clubs 'ja' zeggen tegen de fusie. Vervolgens krijgt de gemeenteraad van de HSV Escamp in oprichting een concreet voorstel. Volgend seizoen wil de nieuwe club spelen. Tegelijkertijd gaat het ontwikkelen van samenwerking met andere partners door. Kortom, de Haagse Sportvereniging Escamp komt er aan!

Haagsche Courant 25 november 2004

'Het kan haast niet anders dan bij VIOS'

door Peter Alleblas

DEN HAAG | Nog even en de Haagse voetbalverenigingen LENS Cromvliet en VIOS spelen komend seizoen gedrieën op het terrein van VIOS op Escamp II. "Het kan haast niet anders dan dat het allemaal bij VIOS gaat gebeuren", zegt Jaap Colpa, voorzitter van LENS.

"Het moet nog door de gemeenteraad worden goedgekeurd, maar de gemeente heeft zelf aangegeven dat ze een duidelijke voorkeur heeft voor Escamp II. Daar zijn ook alle tekeningen voor de nieuwe club op gebaseerd. Bovendien heeft de gemeente andere bestemmingsplannen voor Escamp I waar LENS op speelt", vertelt Colpa.

Morgenavond wordt bij VIOS tijdens een ledenvergadering het voorgenomen besluit tot fusie tussen de drie clubs voorgelegd. Aanstaande maandag volgt de ledenvergadering bij LENS en donderdag 2 december gaan de leden van Cromvliet over de fusie stemmen. Colpa: "Dit jaar wordt in elk geval bekend of bij de leden van de drie verenigingen de wil is om met elkaar te gaan fuseren."

Bij de drie verenigingen is er al een nieuwe naam geopperd: HSV Escamp. Colpa: "Het is geen geheim dat we voor deze naam hebben gekozen, we gaan ook hiervoor."

De naam HSV Escamp is overigens al eerder opgedoken. Begin 2003 was er sprake van een fusie tussen VIOS en PEC Den Haag (*De journalist bedoelt LENS en PEC den Haag - jc*). Er was al een naam van de boreling gekozen, HSV Escamp, en ook de clubkleuren waren bekend (witblauw). In de beslissende fase is het plan om te fuseren toch niet doorgedaan.

Beide verenigingen bestaan op dit moment nog wel. VIOS zal straks echter naar alle waarschijnlijkheid met LENS en Cromvliet de handen ineenslaan. PEC Den Haag, dat momenteel naast GONA aan de Beresteinlaan speelt, gaat nog altijd op eigen kracht verder.

Naschrift Jaap Colpa: Dit interview is gehouden op een moment dat alle pijlen nog richting het complex van VIOS wezen. Inmiddels is ons in een gesprek met de Gemeente duidelijk geworden dat vestiging van de nieuwe club op Escamp 1 (bij LENS) een zeer serieuze optie is.

Haagsche Courant 01 december 2004

Bentvelzen naar Semper Altius

DEN HAAG | Ron Bentvelzen (40) is met ingang van het nieuwe seizoen trainer van Semper Altius. De zaterdagtweedeklasser, die Bert de Best naar Die Haghe ziet vertrekken, legde hem voor één jaar vast.

LENS, waar Bentvelzen aan zijn tweede seizoen bezig is, moet op zoek naar een andere trainer, maar is vooralsnog bezig met de fusieplannen met Cromvliet en VIOS. Ron Bentvelzen was vòòr LENS vier seizoenen werkzaam bij Vredenburg. Bentvelzen: "Ik ben heel erg blij met deze uitdaging." - "Als Rijswijker is dit heel leuk, vooral ook omdat ik eerder Vredenburg heb getraind. Ik ben sowieso heel benieuwd naar het zaterdagvoetbal. Hiervoor ben ik eigenlijk altijd actief geweest in het zondagvoetbal. En Semper Altius is natuurlijk een mooie club, die in de lift zit."

Info Thuis 01 december 2004

Mogelijke fusieclub zoekt trainer

Ron Bentvelzen verlaat - zoals eerder gemeld - aan het einde van dit seizoen zondag-derdeklasser LENS. De club op 'Escamp I' moet dus op zoek naar een nieuwe trainer. Mogelijk treedt die nieuwe trainer niet (alleen) in dienst bij LENS, maar mogelijk bij de nieuwe fusieclub hsv Escamp. LENS, VIOS en Cromvliet voeren momenteel serieuze gesprekken over een fusie.

De Posthoorn 02 december 2004

Voetbalgeluk kan straks niet meer stuk (drie voetbalnamen kruipen samen)

ESCAMP | De drie Escampse voetbalverenigingen Lens, Vios en Cromvliet staan op het punt met elkaar te fuseren. Als deze krant verspreid wordt, heeft Lens gestemd. De andere clubs volgen nog. HSV Escamp wordt de nieuwe naam. Makkelijk is de fusie niet, vindt de voorzitter van Lens, Jaap Colpa: "Als je al 44 jaar voetbalt bij je club dan doet het wel wat met je als je naam en kleur moet opgeven." De voetbalclubs moeten fuseren willen ze straks nog bestaan. Colpa: "Op het verleden kun je niet bouwen. We moeten naar de toekomst kijken. Over een tijdje hebben we een nieuwe club en een prachtige accommodatie. Ik weet zeker dat onze fusie binnen de kortste keren een aanzuigende werking gaat hebben. We noemen het een zwaan-kleef-aan-concept. Want er zijn meerdere clubs die het moeilijk hebben." En dus gaat Colpa en de voetbalclubs er vol tegenaan.

“Je hebt de keuze: of er mee ophouden, of één goede club voor heel Escamp maken. Beter dan dit zielzogende leven leiden. Anders houdt het over een paar jaar echt helemaal op. We moeten het nu doen, want aan drie verenigingen die straks op hyn rug liggen, heb je niks. Als het water boven je lippen staat, ben je te laat.” Eerst moeten nog wel een paar obstakels genomen worden. Als de leden met de fusie instemmen, moet de gemeente den haag nog een locatie kiezen waar de nieuwe voetbalclub kan spelen.

De voetbalclubs zitten trouwens al een tijd in de problemen. Echt één oorzaak is er niet te noemen. Het ligt volgens Colpa *“allemaal een beetje ingewikkeld”*, want er is van alles aan de hand. Zo is het aantal senioren, dat zijn spelers van 18 jaar en ouder, bij alle clubs in Den Haag de laatste paar jaar gehalveerd. Terwijl die juist nodig zijn als vrijwilliger om de club draaiende te houden. *“De senioren die bij ons voetballen, woonden vroeger in de wijk maar zijn allemaal weggetrokken. Eén voor één stoppen ze ermee en er komt niemand voor in de plaats.”* Vorig jaar zat de club zelfs zonder bestuur. Een andere oorzaak is ook het aantal jongens en meisjes dat gaat voetballen afneemt. *“Vroeger dacht je als jongetje van 10 niet anders. Je ging op voetbal. Nu is er meer geld om andere dingen te doen. Er zijn ook veel meer sporten bijgekomen.”*, zegt Colpa. *“Wie lid is van een club weet dat een voetbalclub met steeds minder leden in een vicieuze circl terecht komt. Minder leden, minder inkomsten, minder inkomsten is minder geld, minder geld is minder middelen om de locatie top te houden. Een mindere locatie is uiteindelijk weer minder leden.”* En zo is het circeltje rond. Colpa ziet het allemaal met vertrouwen tegemoet. *“We krijgen straks echt een hele mooie club.”*

Info Thuis 03 december 2004

Ook leden Cromvliet akkoord met fusie

Ook de leden van voetbalvereniging Cromvliet zijn accoord gegaan met de intentie om tot een fusie te komen met LENS en VIOS. De stemverhouding tijdens de donderdagavond gehouden buitengewone Leden vergadering was 46-14.

Ook de leden van de andere twee clubs hadden zich ook al positief uitgesproken. Voorzitter Mout van Cromvliet liet desgevraagd dat de som geld die de gemeente voor deze fusie heeft gereserveerd voor de clubs nagenoeg acceptabel is.

Haagsche Courant 6 december 2004

Voor Haagse voetbalclubs is het erop of eronder

door Guido Bindels

Het water staat een groot aantal Haagse voetbalverenigingen tot aan de lippen. Voor veel clubs is het de komende jaren erop of eronder. Moeilijke tijden liggen in het verschiet. De KNVB verwacht dat er in Den Haag nog zo'n twintig verenigingen gaan verdwijnen. Er zullen nieuwe fusies moeten komen.

DEN HAAG | "Laatst zei iemand tegen me: ach meneer, we gaan nog een paar jaartjes door, dan hebben we ons jubileum gehad en dan heffen we de vereniging op." Ton Beijer, coördinator ondersteuning clubbesturen van de KNVB, stond er niet eens van te kijken. Hij kent de problemen en frustraties waarmee veel amateurvoetbalverenigingen in Den Haag worstelen en wil, samen met de gemeente, helpen. Maar dan moet men wel geholpen willen worden. "Zolang je betaalt bij de gemeente en de KNVB kun je voetballen. Simpel! Clubs zullen nooit tevergeefs bij ons aankloppen en de gemeente Den Haag doet nooit zomaar iets zonder ons daar in te kennen, die wil ook zeker niemand de nek omdraaien. Maar soms moet je ook als voetbalclub in de spiegel durven te kijken en je afvragen of je nog toekomst hebt."

Een groot aantal voetbalclubs in Den Haag heeft die toekomst dus niet meer. Als ze niet tijdig maatregelen nemen. De problemen zijn bekend. De wet- en regelgeving is de laatste jaren enorm toegenomen. Neem nou alleen al het beheer van een voetbalkantine. Zomaar achter de bar gaan staan is er niet meer bij. Je krijgt opeens te maken met een hygiëncode, een tabakswet, de drank- en

horecawet, de arbowet. Je moet je verdiepen in van alles en nog wat, aan zoveel dingen voldoen en dat, terwijl je maar een vrijwilliger bent. Niet bepaald aantrekkelijk, want het kost je steeds meer vrije tijd. En al helemaal lastig wordt het als je als bestuurslid de verantwoordelijkheid voor alles moet dragen. Als je ook nog achter het geld moet aanzitten. Als je zit met een teruglopend aantal leden en er sprake is van een onderbespeeling van de voor de gemeente zo dure velden. En als je, als van oudsher autochtone vereniging, een jeugdbestand hebt waarvan inmiddels negentig procent allochtoon is. Jongeren, die niet, zoals je gewend bent, een vader meebrengen die een elftalletje naar de wedstrijden rijdt, die leider wordt van een jeugdteam, die helpt bij de training of ook even achter de bar gaat staan. Een probleem dat zich vooral voordoet in een grote stad als Den Haag.

"De samenstelling van de bevolking in deze stad is, vooral in sommige wijken, door de jaren heen natuurlijk enorm veranderd", zegt Ton Beijer. "Er zijn veel allochtonen gekomen. Met die mensen is uiteraard helemaal niets mis, maar ze kennen niet die typische en uniek Nederlandse verenigingscultuur. Ging je vroeger voetballen, dan stonden je ouders langs de kant en hielpen met van alles en nog wat bij de club. Bij allochtonen is dat anders. Daarom is onze hoop wat dat betreft ook gevestigd op het project 'Kies voor je club'. Hoger opgeleide allochtonen aan de slag laten gaan bij zulke verenigingen. Zij kennen immers de cultuur, de achtergronden van de allochtonen. Dat project is de gemeente heel veel waard, ik prijs dan ook de inzet van wethouder Stolte daarin. We hopen daarbij op een sneeuwbal-effect."

Participeren

"Iedereen heeft momenteel zijn mond vol van integreren. Ons uitgangspunt is eerst maar eens participeren, daarna gaat het met dat integreren ook beter. En daarmee zijn we er nog niet, want de problemen van amateurvoetbalclubs hebben soms ook met andere zaken te maken. Er zijn voorbeelden van verkeerde clubs op verkeerde plekken. De ene vereniging groeit en groeit en kan geen kant meer op, de andere krimpt in en heeft juist te veel velden. En tja, de gemeente, hoe welwillend ook, zegt dan op een gegeven moment: het is geen kijkgroen, maar gebruiksgroen."

De bespeelbaarheid van de velden is een belangrijk issue als het gaat om de toekomst van veel amateurvoetbalverenigingen. Zoals ook het hebben van een jeugdafdeling en een goede financiële huishouding van evident belang zijn. Naast het gebrek aan kader en vrijwilligers schort het daar nogal aan en de KNVB verwacht de komende jaren dan ook een groot aantal fusies. "Van ons hoeft geen club te verdwijnen, dat voorop", zegt Beijer, "maar sommige cijfers liegen niet. Ik ken bestuursleden die aan een fusie denken, maar het niet tegen de achterban durven te zeggen. Je kunt als bestuur dan wel een bepaalde toekomstvisie hebben, je zult dat altijd eerst aan de algemene ledenvergadering moeten voorleggen. En al trek je met twee/drie man de kar, als het om een fusie gaat, dan komen die leden opeens met z'n allen opdraven."

"Het is ook niet niks, er komen veel emoties bij kijken. Neem nou bij voorbeeld VIOS, waar ik jarenlang zelf heb gespeeld. Een club met een geweldig verleden. Maar toch denk ik dat ze er goed aan doen om met Cromvliet en LENS samen te gaan. Ik denk echt dat daar iets moois uit ontstaat. Een nieuwe vereniging, met een totaal nieuwe naam. Escamp. Met HSV ervoor. Van Haagse Sport Vereniging, want zo laat je ook de mogelijkheid open om in de toekomst met nog andere takken van sport te gaan samenwerken."

Elan

"Zo'n fusie kan juist ook voor nieuw elan zorgen. Een nieuw of aangepast complex, een stevig bestuur, met enorm veel ervaring. Je ziet mensen gewoon weer enthousiast worden. Als je het tenminste goed doet. Oog voor de toekomst, maar wel met respect voor het verleden. Je moet de historie van de oude club een plek geven, bij voorbeeld tot uiting laten komen in de kantine. En je moet met clubs samen gaan die een soortgelijke structuur hebben."

"Een fusie is maatwerk. De cultuur, de mensen, het moet allemaal bij elkaar passen. Er moet sprake zijn van een goed draagvlak, de achterban moet duidelijk zijn dat er een toegevoegde waarde is. Want een en een is wat dat betreft niet altijd twee. Ik denk niet dat het altijd veel oplevert als twee clubs met weinig perspectief, zeg maar twee 'zwakke broeders', samen gaan. Een fusie moet wel toekomst hebben. Het heeft geen zin om aan een dood paard te gaan trekken." Wie die dode paarden in Den Haag zijn, wil de KNVB uiteraard niet zeggen. Intern is er een overzicht, waarin alle verenigingen zijn opgesplitst in drie categorieën. Vitale clubs, verenigingen die de potentie hebben om vitaal te worden

en de niet vitale, probleemgevallen. Het grootste aantal bevindt zich in de midden-categorie en voor vele wordt het de komende jaren een kwestie van erop of eronder.

"Men kan doorgaan tot de laatste euro is uitgegeven en dan de tent sluiten", zegt Ton Beijer. "Of maatregelen nemen waarmee je de toekomst veilig stelt. Er zullen clubs verdwijnen er zullen fusies komen, maar het belangrijkste is dat het aantal voetballende leden hetzelfde blijft of liever nog toeneemt en dat niet veel mensen helemaal afhaken en stoppen met voetballen omdat hun club niet tijdig op die toekomst heeft ingespeeld."

Haagsche Courant 15 december 2004

Allochtonen helpen clubs

door Guido Bindels

DEN HAAG | Hoger opgeleide allochtonen gaan in Den Haag aan de slag om het enorme tekort aan vrijwilligers bij de amateurvoetbalclubs, grotendeels veroorzaakt door cultuurverschillen, aan te pakken. Het project begint bij LENS.

In opdracht van de gemeente en de KNVB moet Shams Raza, adviseur intercultureel management, samen met de stichting Image (hoger geschoolde Turken en Marokkanen) de kloof tussen 'blanke' bestuursleden en allochtone ouders verkleinen. "We gaan informatieavonden houden voor de ouders, spreken ze aan in hun eigen taal. We proberen ze ervan te doordringen dat het noodzakelijk is om mee te doen aan het clubleven, wijzen ze op hun verantwoordelijkheid. Van de andere kant vragen wij de Nederlandse bestuursleden om begrip voor de cultuurverschillen. Binnen twee jaar moet vooral de onderlinge communicatie zijn verbeterd", aldus Raza. De Pakistaan heeft begrip voor de woorden die Jeu Sprengers, de voorzitter van de KNVB, maandag tijdens de bondsvergadering sprak. Sprengers zei toen dat de integratie van allochtonen bij voetbalclubs dwingend moet worden aangepakt. Raza: "Als niets meer helpt moet je tegen de mensen kunnen zeggen dat de regels zijn dat ze af en toe een jeugdteam naar een wedstrijd moeten rijden. Je mag daar best het lidmaatschap van hun kind aan verbinden. Maar datzelfde moet dan natuurlijk óók gelden voor de Nederlanders."

"Niet meteen naakt onder de douche"

door Guido Bindels

Haagse amateurvoetbalclubs kampen massaal met een gebrek aan vrijwilligers. Jeugdafdelingen bestaan vaak grotendeels uit allochtonen, die niets begrijpen van de Nederlandse clubcultuur. Een Pakistaan moet nu een brug bouwen. Tussen 'blanke' bestuursleden en allochtone ouders. Te beginnen bij LENS.

DEN HAAG | Een Pakistaan als redder van het Haagse amateurvoetbal? Toegegeven, dat klinkt ietwat vreemd. Maar toch, de gemeente Den Haag en de KNVB hebben veel vertrouwen in de werkwijze van Shams Raza.

In Utrecht is hij al een tijdje bezig. Bij verenigingen met 'blanke' bestuurders en jeugdleden, die soms wel tot negentig procent van allochtone afkomst zijn. Clubs die kampen met een groot tekort aan vrijwilligers, verenigingen die hun identiteit zijn kwijtgeraakt. In Den Haag gaat Raza nu om te beginnen met LENS aan de slag. Samen met Image, een stichting van hoger opgeleide Marokkanen en Turken.

Hij was zelf 22 jaar toen hij vanuit Pakistan naar Nederland vluchtte. Shams Raza had psychologie gestudeerd, maar merkte al snel dat Nederland in die beginjaren tachtig niet zat te wachten op hoger opgeleide buitenlanders. Dus werd Raza schoonmaker, barkeeper, pakte hij alles aan wat hij krijgen kon, psycholoog of niet. Ook werd hij meteen lid van een sportclub, Kampong. Hockey dus in zijn geval, want daar was hij 'thuis' ook al goed in.

Shams Raza, tegenwoordig adviseur intercultureel management en werkzaam aan de Universiteit van Utrecht, is een man met een opmerkelijk aanpassingsvermogen, een vlotte babbel en een zekere charme. Lang niet iedere allochtoon is zoals hij, maar dat mag geen reden zijn om de 'moeilijkere gevallen' maar in een hoekje te plaatsen. Integendeel. Er moet, zo vindt Raza, juist voor hén meer begrip komen.

Slikken

Een voorbeeld dat hij straks ook weer bij LENS zal aanhalen is zijn eigen ervaring na zijn eerste hockeywedstrijdje in Nederland. Het was leuk, het ging best goed, maar na afloop van het partijtje schrok Shams Raza zich rot. Hij wilde gaan douchen, maar daar stonden zijn teamgenoten: poedelnaakt! Allemaal! Dat was even stevig slikken. "Ik zei tegen mezelf: Shams, wat wil je? In Nederland blijven? Ja! Blijven hockeyen? Ja! Nou, uit die broek dan maar, want als je het nu niet doet, moet je het over een maand doen, of over een jaar, ooit zul je na een wedstrijd toch ook naakt onder de douche moeten." Inmiddels weet hij dat het erbij hoort. "Onder de douche na de wedstrijd praat de Nederlandse sporter over auto's, over zijn huis, zijn vrouw, of de wedstrijd. Heel gewoon, heel normaal, niets aan de hand verder. Maar ik kan me voorstellen dat de drempel die ik toen zo snel nam voor anderen, veelal jongeren, toch een heel stuk hoger is."

"Dat merkte ik in Utrecht ook bij VVOO, een club die vergelijkbaar is met LENS. Het bestuur is daar vooral blank, maar de teams, vooral de jeugdteams, bestaan grotendeels uit allochtonen. Ik heb de jongeren daar niet alleen mijn douche-verhaal verteld, maar ik ben ook naar het bestuur gegaan en heb gezegd dat ze er begrip voor moeten hebben dat de jongens hun broekje willen aanhouden. 'Geef ze de tijd', heb ik gezegd, 'begrijp dat het voor jullie simpel lijkt, maar dat zij een heel proces door moeten maken'. Een allochtoon hoeft niet meteen naakt onder de douche."

Pakweg

Met elkaar in gesprek raken, begrip hebben voor elkaar, het lijkt, als je Raza hoort praten, kinderlijk eenvoudig. Maar de problemen waarmee veel clubs kampen bewijzen het tegendeel. Dat ligt volgens Raza niet alleen aan pakweg de Turken en Marokkanen, maar zeker ook aan de Nederlanders.

"Tot voor Pim Fortuyn ging het goed in dit land. Daarna is de jacht begonnen. Nederland was de kampioen van de tolerantie, een voorbeeld voor Europa. Integratie heeft z'n tijd nodig, iedereen kreeg die tijd ook, maar dat is nu voorbij. De Nederlandse cultuur is gebaseerd op zelfinitiatief, bij Turken en Marokkanen op groepsgebeuren. Zij waren de cultuur van 'wij' gewend en komen nu in de cultuur van 'ik' terecht. En wat is er gebeurd: men geeft elkaar geen ruimte meer."

"De een valt aan, de ander gaat in de verdediging. Het woord integratie leidt tot paniek, daarom geloof ik meer in participatie. Communiceren zonder elkaar de schuld te geven. Respecteer en tolereer elkaar is de boodschap. Drink samen een glas wijn. Of thee. En ga lekker samen een voetbalpartijtje spelen."

"Sport is leuk, maar sport schept ook maatschappelijke verplichtingen. We gaan bij LENS informatieavonden voor de ouders houden. Voor elk team apart. We gaan met ze aan tafel zitten, spreken ze aan in hun eigen taal. We leggen ze uit hoe uniek de clubcultuur in Nederland is en dat dat vooral zo moet blijven. We vragen de Nederlanders om begrip en we spreken de allochtone ouders aan op hun verantwoordelijkheden."

"Als er, zoals ook bij LENS voorkomt, door eigen teamgenoten in de kleedkamer wordt gestolen, dan kan dat natuurlijk niet, dan moet er worden ingegrepen. En als iemand niet kan spelen, dan moet hij gewoon afbellen." "In Utrecht hebben we hetzelfde gedaan. En tijdens zo'n avond bij een club zei een vader opeens: 'Ja, maar mijn zoon wordt hier gediscrimineerd.' Ik ben in de pauze naar hem toegegaan. Zijn zoontje was elf jaar. Ik zei tegen hem: 'Elke zondag breng je hem tot aan de parkeerplaats. En om 5 uur sta je weer op die parkeerplaats om hem op te halen. In de tussentijd lever je hem dus over aan racisten? Wat ben je dan voor vader? Waarom kom je niet naar binnen, ga je niet met hem mee naar de kantine, volg je niet zijn wedstrijd, kijk je of hij inderdaad gediscrimineerd wordt?' Nu is diezelfde man teamleider."

Een brug bouwen tussen de ouders en het bestuur, dát is de opdracht die Shams Raza en de Stichting Image de komende tijd in Den Haag meekrijgen. "Binnen twee jaar moet de communicatie duidelijk verbeterd zijn, zonder dat men elkaar de schuld geeft. Er moet overleg zijn tussen en mét de ouders. En het gedrag van veel jongeren moet veranderen. Dat lijkt hoog gegrepen, maar we hebben in Utrecht ook goede resultaten geboekt."

Bedreigen

"Zonder de nadruk te leggen op integratie overigens. Ik zeg altijd tegen de allochtonen: 'Houd je aan de wetten van dit land, dan komt het met de normen en waarden vanzelf wel goed.' De boodschap is: doe mee aan de Nederlandse samenleving. Dat is een proces, een proces dat door de buitenlanders als bedreigend wordt ervaren en dat voor de Nederlanders niet snel genoeg gaat. En voor de lager opgeleide allochtonen is het allemaal een stuk bedreigender dan voor de hoger opgeleiden. Daarom

moeten wij onze verantwoordelijkheid nemen."

"Waar kun je dan beter beginnen dan in de sport, bij de amateurclubs waar zoveel problemen zijn? Al zal ik ook daar zeggen dat integratie op vrijwillige basis moet gebeuren."

Hij heeft het er maar druk mee, Raza, drukker eigenlijk dan hij ooit had gewild. "Toen ik hier kwam wilde ik weliswaar al snel naakt onder de douche, maar één ding wilde ik nooit van de Nederlander over nemen: die enorme stress. Inmiddels zit ik tot over mijn oren in de stress, werk ik tien uur per dag, terwijl ik uit een cultuur kom waar drie uur normaal was. Ben ik dan met succes geïntegreerd?"

Haagsche Courant 18 december 2004

Utopia

In het begin van de jaren zestig ontstond bij voetbalvereniging LENS een nieuw fenomeen: het Utopia-elftal, zo valt te lezen in de LENS Revue (het clubblad van voetbalvereniging LENS). Dit elftal, met vele reservespelers, is volgens Utopist Frans van Dijk *'wellicht het meest hechte en innige vriendenteam dat LENS ooit heeft gekend'*. **Er werd zelfs** een heus Utopia-toernooi gehouden. Het eremateriaal van dit toernooi was geheel in Utopia-stijl uitgevoerd: bierpullen van aardewerk. **Het zal binnen** afzienbare tijd letterlijk een Utopia-elftal worden, want naar het zich laat aanzien gaat LENS hoogstwaarschijnlijk met VIOS en Cromvliet fuseren. Utopia doet dan werkelijk zijn naam eer aan.

Haagsche Courant 20 december 2004

LENS wint eerste Reigert-prijs

Den Haag | In het kader van de voorgenomen fusie tussen Cromvliet, LENS en VIOS tot de HSV Escamp werd gisteren een onderling voetbaltoernooi gehouden bij LENS. Gespeeld werd om de Reigertprijs (wellicht het nieuwe logo van deze club). De uitslagen: LENS-VIOS 2-0, VIOS-Cromvliet 5-1, LENS-Cromvliet 2-1. Hierdoor won LENS de eerste Reigertprijs. Mocht de fusie werkelijkheid worden, dan wordt er jaarlijks in de winterstop om deze fraaie prijs gestreden.